

mig stillede Vædringsforslag, hvorefter Summen vil blive 650,000 Rd.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad den ærede Indenrigsminister bemærkede angaaende det første Punkt, skal jeg udtale, at det, der i denne Henseende har været Udvalgets Mening; maaske ikke er rigtigt opfattet. Man har kun sagt, at man misbilligede, at Jernbaneselskabet havde neglet at gjøre disse Bekostninger, og at man ikke skjønnede rettere, end at Foranstaltningerne havde Interesse for selve Jernbanedriften; men dermed har Udvalget ikke villet indskrænke de Forbringinger, der fra Krigsvæsenets Side kunde stilles til den Art Anlæg, til saadanne, som kunne have Betydning for den almindelige Jernbanedrift. Udvalget har ment, at det, naar man skal give Koncession paa saadanne Jernbaneanlæg, var berettiget, at der fra Statens Side klyntes Betingelser dertil, som gik ud over, hvad den almindelige Jernbanedrift fordrer, men det er vist ogsaa fuldkommen enigt med den ærede Minister om, at der i denne Henseende maa drages en skjønsom Grændse. At der fra Krigsvæsenets Side kan stilles saadanne Forbringinger, som maa siges at være ganske uberettigede, er vistnok baade sandsynligt og Noget, der, saavidt Udvalget har havt Leilighed til at erfare, mulig er fket; men forsaavidt Spørgsmaalet dreier sig om Anlæg af den Art, som den, der her ere bragte paa Bane, vil det være berettiget at paalægge baade de nuværende og kommende Jernbaneselskaber Udgifter af den Art. De skjønnes ikke at kunne være synderlig trykkende for dem; men Krigsvæsenet lægger en saadan Vægt paa dem, at Midlerne til Opfyldelsen af dets Forbringinger i saa Henseende ellers maatte bevilges unviddelbart af Statskassen. — Til de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Corp Vmths 3die Valgkreds (Zauber), tror jeg nok, der kunde være Et og Andet at bemærke. Det er maaske ikke saa ubetinget rigtigt, at et Prioritetslaan bliver Statskassen dyrere end Udstedelsen af Aktier; idet det maa erindres, at Prioritetsobligationerne overtages til den Pris, de i Sandhed have ved Indløsningsstiden, og Verdien af saadanne Prioritetsobligationer kommer til at rette sig efter Laanets Rente, ligesom ogsaa den Udgift, det foranlediger, vil bestemme Prisen derpaa. Forøvrigt skal jeg ikke impbegaa disse Bemærkninger, da jeg lægger Vægt paa, at der saa meget som muligt anvendes Aktiekapital i Stedet for Prioritetslaan, netop ogsaa af Hensyn til Statskassen, og særlig af Hensyn til, at Henlæggelsen til Reservecapitalen udelukkende er knyttet til Aktiekapitalen, men ikke til Anlægskapitalen. Det var vistnok en Feil, at denne Henlæggelse til Reservecapitalen ikke i sin Tid udvidedes til at gjælde den hele Anlægskapital.

Zauber: Skjøndt jeg ikke kan underkjende

Rigtigheden af den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde, at det naturligvis har sin Betydning, at Statskassen overtager Prioritetsobligationerne og ikke skal udrede Kapitalen, saaledes at Prioritetslaanets Kurs og Renteforhold i det Hele følgerig faae Indflydelse paa det Tidspunkt, da Banen skal overtages, maa det dog erindres, at den nominelle Kapital, som Staten kommer til at overtage, under alle Omstændigheder bliver større derved. Det vil vistnok under almindelige Forhold blive dyrere for Staten til den Tid at overtage disse Obligationer, end det vil være at udrede en Kapital, som vil være ikke saa lidt mindre. Prioritetsobligationerne staa nu omtrent i 91, medens Jernbaneselskabets Aktier staa i lidt over 100, saaledes at der efter den sidste Børsnotering er 9 Points Forskel imellem dem. Derfor det nu virkelig udredes en Kapital paa 650,000 Rd., beregnet i Prioritetsobligationer, svarer det som Følge deraf til en Kapital paa under 600,000 Rd. kontant, men Statskassen vil i Virkeligheden i 1896 for en væsentlig Del komme til at udrede det førstnævnte Beløb; det tror jeg ikke kan bestrides. Den ærede Minister gjorde en Bemærkning, som jeg ikke tror er rigtig. Det var den, at dersom det paalægges det sjællandske Jernbaneselskab at tilveiebringe Kapitalen ved Aktier, kunne disse komme til at gaa ned, hvorved Statskassens Udgift vilde forøges. Dette tror jeg, som sagt, ikke er rigtigt. Aktiernes nuværende Pris maa ikke sammenlignes med den Pris, hvori de vilde staa efter den nye Emission; men deres daværende Pris bør sammenlignes med Prioritetsobligationernes Pris, og der kan vel ikke være Tale om, at det sjællandske Jernbaneselskabs Aktier, fordi der udstedes nye Aktier til et Beløb af 600,000 Rd. eller et langt større Beløb, skulde gaa ned med 9 Points. Naar altsaa Aktiernes Kurs efter den nye Emission sammenlignes med Prioritetsobligationernes Kurs, tror jeg ikke, at den ærede Ministers Bemærkning er rigtig, men under alle Omstændigheder maa det dog indrømmes, at Udstedelsen af Aktier vil have en meget betydelig Indflydelse paa Reservecapitalens Størrelse, idet den derved vil blive 60,000 eller 65,000 Rd. større, inden den afsluttes. Det maa altsaa forudsættes, at den i 1896 vil være et saadant Beløb større, og disse Penge vil Statskassen rent ud have tjent. Jeg tror derfor, det vilde være mange Flere end mig hjært, dersom den ærede Minister kunde udtale sig bestemtere om dette Forhold, end han har gjort. Under alle Omstændigheder skal jeg, dersom den ærede Minister ikke ser sig i Stand til at udtale sig bestemt derom, forbeholde mig at foranledige en Forhandling i saa Henseende i Udvalget, for om muligt at faae Vædringsforslag stillet derom.

Formanden: Det ærede Medlem maa erindre, at Vædringsforslag ikke mere kunne stilles, da dette er Sagens 3die Behandling.